

Masseuse kankerpatiënten op voor Freelancer of the Year

‘Soms streel ik alleen heel zachtjes iemands handen’

DEN HAAG | Als masseur voor kankerpatiënten heeft Maaike Lafarre (50) haar roeping gevonden. Vandaag wordt bekend of de bevlogen Haagse éénpitter Freelancer of the Year wordt. ‘Van al mijn cliënten zijn er nog twee in leven. Dat is zwaar, maar tegelijk geven deze mensen mij ontzettend veel energie.’

MAJA LANDEWEER

Reportage

Bij Maaike Lafarre is alles genereus: de oversized fauteuils, de buitenformaat koppen thee en haar tijd. Klanten boeken voor 45 minuten, maar voor je het weet is er 1,5 uur voorbij. De masseuse: „Ik ben ook een soort praatpaal. Als een klant net te horen heeft gekregen dat hij of zij kanker heeft, ga ik niet zeggen: sorry, ik moet door.” Dus reserveert ze de dubbele tijd en rekent de helft.

Lafarre verdwijnt in een fauteuil, terwijl teckel Catoetje om aandacht bedelt. Als er weer een cliënt is overleden, maken zij en de hond samen urenlange wandelingen op het strand. De vijftiger masseert bewust ook mensen die niet ziek zijn. Alleen ‘dit’, duidt ze de terminale patiënten aan die op haar behandeltafel liggen, is ‘veel te zwaar’. Het is dubbel, want ‘ik word blij als ik iemand die getroffen is door de ziekte mag masseren’.

Lafarre ontdekte het masseren toen ze midden dertig was. Ze leek ervoor gemaakt. „Een tijdje terug deed ik mee aan de Roparun. Ik masseerde een teamlid. Je weet echt elk plekje te vinden, zei die verbaasd. Er staan pijlen bij, antwoordde ik. Mijn handen leiden mij vanzelf de weg.”

Lafarre bereikte haar bestemming niet meteen. Ze begon als bloemiste, maar een allergie – voor (sommige) bloemen! – gooide roet in het eten. De Haagse stapte over naar de juweliersbranche, stapte over naar kinderkleding, ontdekt ‘dat je op kantoor beter verdient dan in de winkel’, heeft nog drie werkgevers, krijgt een dochter – ‘geboren met alle kunstgrepen die er zijn’ – en stopt met werken. ‘Ik wilde van haar genieten’.

Alternatief

Door ziekte van haar zoon, die zich onverwachts ook nog aandient, komt Lafarre in aanraking met alternatieve geneeswijzen, waarna ze zelf leert masseren. Een bekende stuurt een klant uit haar schoonheidssalon door naar Lafarre. De klant is te ziek om nog naar de salon te komen.

Lafarre: „We hebben 2,5 maand met elkaar gelachen en gehuild. Het was een intensieve aanraking met iemand die kanker had. Op een gegeven moment kwam ik een heel mooie kaart tegen met lavendel. Daar hield ze van. Ik dacht: die moet ik binnenkort naar haar man sturen. Ik ging naar haar toe en ze

zei: je weet dat dit de laatste keer is. Dat weet ik, antwoordde ik. En het was ook zo.” De Haagse opent in 2001 een massagepraktijk aan huis in de Haagse Bomenbuurt, Bodyflex4you, maar pas in 2012 specialiseert ze zich in kankerpatiënten. Ze behoort tot de eerste lichte afgestudeerden van de opleiding ‘Massage bij Kanker’. Sindsdien timmert ze aan de weg om haar vak onder de aandacht te brengen, onder meer bij huisartsen. Nog te weinig mensen, zegt ze, weten dat het kan.

Denken

„Vroeger zeiden ze dat het niet mocht. Dat de tumoren werden verspreid door het masseren. Dat is niet zo, maar sommige mensen denken het nog steeds.”

Lafarre begeleidt haar cliënten tot het laatst. Soms is het dan niet meer dan het zachtjes strelen van de handen en de voeten. Onder gevoelige lichaamsdelen legt de masseuse schuimkussens om de druk te verlichten en ze weet precies waar ze niet moet zijn.

Kunnen cliënten niet meer reizen, dan komt de masseuse aan huis. Op twee na zijn al haar cliënten overleden. Ze herinnert zich de gesprekken. Woord voor woord. De aanrakingen. Als Lafarre vertelt, schemert door dat het momenten zijn die indruk hebben gemaakt. Momenten die in haar geheugen staan gegrift. „Een vriend die ik masseerde, wilde me zien. Ik vroeg: voel jij nog warmte als ik je aanraak? Hij voelde niks meer. Een dag later was hij dood.” Patiënten komen bij Lafarre voor verlichting en ontspanning. „Als je te horen krijgt dat je kanker hebt, stort je leven in. De grond onder je voeten wordt weggeslagen. Ook als het goed behandelbaar is. Het heeft een grote impact op je lichaam. Door de chemo valt je haar

◀ Maaike Lafarre laat de stress wegebben met een voetmassage.

FOTO DANIELLA VAN BERGEN

uit en de huid wordt gort- en gortdroog. Een massage is even een momentje voor jezelf, het laat de stress wegebben.”

Daarbij zijn de handen van Lafarre soms de enige die een kankerpatiënt nog voelt. „Sommige mensen durven hen niet aan te raken

vanwege de chemo. En de aanraking die er wel is, in het ziekenhuis, is pijnlijk.” De masseuse vult een gemis. Juist daarom, verklaart ze hartgrondig, ‘is dit zulk superwerk’.

De Freelancer of the Year verkiezing helpt om meer mensen op het bestaan van massage bij kanker te wijzen, zegt Lafarre. „Het gaat me niet om de erkenning, maar om naar buiten te brengen dat dit bestaat. Ik krijg vaak te horen: had ik dat maar eerder geweten.”

Boegbeeld

In de run naar een finaleplaats liet Lafarre zo’n 6000 freelancers achter zich. De verkiezing zoekt krachtige freelancers, die staan voor wat ze doen en die bovendien in een groeiende behoefte voorzien. Lafarre:

„Hoe triest het ook is, het aantal kankerpatiënten neemt toe.” De masseuse is bij uitstek zo’n boegbeeld. Rijk wordt ze niet van het masseren, het is ‘een passie’.

In de behandelruimte, pal naast de woonkamer, zegt ze: „Tijdens het masseren komt er vaak heel wat los. Vervelend nieuws, tumoren die gegroeid zijn. Praat maar, denk ik dan. Laat het er maar uit komen.”

Ook haar eigen moeder overleed aan kanker. In een vaasje steken twee paarse viooltjes van stof. Van mam. Daar begon het mee. Nu is het paars overal. Ze draagt paars, beplakte haar auto met paarse stickers en de behandelkamer baadt in een paarse gloed door alle paarse accessoires. „Alles wat hier staat, heb ik uitgezocht bij die viooltjes.”

‘Tijdens het masseren komt er vaak heel wat los. Praat maar, denk ik dan. Laat het er maar uit komen’